

Davacı ve Yürütmenin

Durdurulmasını İsteyen : T.D.B. Ankara Dişhekimleri Odası Yönetim Kurulu
Başkanlığı

Vekili : Av. Ziyet Özçelik
Tunus Cad. No.21/3 Kavaklıdere/Ankara

Davalı : Sağlık Bakanlığı

Vekili : Av.Rüya Günaydın -Hukuk Müşaviri-
Av. Fatma Turan Taşdemir -Hukuk Müşaviri-

İstem Özet

_____ : Davalı idare tarafından 03/02/2015 tarih ve 29256 Sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan, Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin; Yönetmeliğin dayanakları arasında 3224 Sayılı Yasaya yer verilmemesi ve Türk Diş Hekimleri Birliği ve Bağlı Odaların Kanunda belirtilen görevlerini yerine getirmelerine olanak verecek düzenlemelerin yapılmaması nedeniyle tamamının,

4. maddesinin b bendindeki "veya en az %51 hissesi dişhekimisi/uzman ortaklığı bulunan tüzel kişiler tarafından" ibaresinin;

7. maddesinin 4 ve 5. fıkralarının;

9. maddesinin 1. fıkrasının; a, b, c, ç, g bendlerinin;

9. maddesinin 2. fıkrasının;

10 maddesinin g bendinin,

13. maddesinin 8 ve 9. fıkralarının;

16. maddesinin 3. fıkrasının,

21. maddesinin 2. fıkrasının,

25. maddesinin 2 ve 5. fıkralarının,

26. maddesinin 2. fıkrasının,

32. maddesinin 2. fıkrasının,

Ek-1/a'nın 2, 4, 6. fıkralarının,

Ek-1/a'nın 11. fıkrası ile aynı düzenlemeyi içeren Ek-1/b 16. fıkrası ve Ek-1/c 13. fıkrasının,

Ek-1/b'nin 3, 4, 5. fıkralarının,

Ek-1/c'nin 3, 4, 5. fıkralarının,

Ek-6/a, Ek-6/b, Ek-7'nin hukuka aykırı olması nedeniyle;

13. maddesinin 4. fıkrasının,

14. maddesinin 1. fıkrasının,

19. maddesinin

20. maddesinin noksan düzenleme nedeniyle iptali ve yürütmesinin durdurulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti

_____ : Fertlerin ve toplumun sağlığını korumak maksadıyla, mesleğini serbest olarak icra etmek yetkisine sahip olan diş hekimlerinin münferiden ve müştereken ağız ve diş sağlığı hizmeti verdikleri muayenehanelerin ve özel sağlık kuruluşlarının açılması, çalışması ve denetlenmesi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek amacıyla hazırlanan Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 14 Ekim 1999 tarih ve 23846 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe

girdiği, 663 sayılı KHK ile Bakanlığın merkez ve taşra teşkilatının yeniden yapılandırıldığı ve buna bağlı olarak sağlık hizmeti sunumuna ilişkin ilgili diğer bazı Kanun ve mevzuat ile sağlık hizmetlerinin organizasyonunda değişiklikler gerçekleştiği, gerek yeni yapılanma ve gerek mevzuatla, sağlık hizmetlerinin organizasyonunda gerçekleşen değişiklikler ve mezkûr yönetmeliğin uygulama sürecinde tespit edilen hususlar itibariyle, ağız ve diş sağlığı hizmeti sunulan özel sağlık kuruluşları hakkında yeniden düzenleme yapılması ihtiyacı doğduğu, bu düzenleme yapılırken en önemli amaçlardan birisinin de, 15/02/2008 tarihli ve 26788 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte fiziki standartlar, hizmete ve denetimle ilişkin getirilen standartların, benzer durumda olan ancak, ayrı bir Yönetmelik ile düzenlenmiş bulunan ağız ve diş sağlığı hizmeti sunan sağlık kuruluşları bakımından da eşitlik ilkesi gözetilerek öngörülmesi, bu çerçevede uygulama birliğinin sağlanması olduğu, bu çerçevede düzenlenen dava konusu yönetmeliğin hukuka ve mevzuata uygun olduğu, davanın ve yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Şeyma Sancar Dere

Düşüncesi : 2577 sayılı Kanunun 27. maddesindeki koşullar birlikte gerçekleşmiş bulunduğundan, 03/02/2015 tarih ve 29256 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin, 7. maddesinin 5. fıkrasının 9. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendinin, 13. maddesinin 4. fıkrasının, 13. maddesinin 8. Fıkrasının, 13. maddesinin 9. fıkrasının, 19. maddenin 2. fıkrasının, Yönetmeliğin Ek 1/a 2. maddesindeki "Yetkili mimar tarafından çizilmiş" ibaresinin yürütmesinin durdurulması, Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 4. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendindeki "...veya en az %51 hissesi diş hekimi/uzman ortaklığı..." ibaresinin; 7. maddesinin 4. fıkrasının, 9. maddesinin 1. fıkrasının; a, b, c, ç bendlerinin, 9. maddesinin 2. Fıkrasının, 10 maddesinin g bendinin, 16. maddesinin 3. fıkrasının, 21. maddesinin 2. fıkrasının; 25. maddesinin 2 ve 5. fıkralarının; 26. maddesinin 2. fıkrasının, 32. maddesinin 2. fıkrasının, Ek-1/a'nın 4, 6. fıkralarının, Ek-1/a'nın 11. fıkrası ile aynı düzenlemeyi içereb Ek-1/b 16. Fıkra, Ek-1/c 13. fıkrasının, Ek-1/b'nin 3, 4, 5. Fıkralarının, Ek-1/c'nin 3, 4, 5. fıkralarının, Ek-6/a'nın, Ek-6/b, Ek-7'nin, 14. maddesinin 1. Fıkrasının, 19. maddesinin 1. ve 3. fıkrasının, 20. Maddesinin ve Yönetmeliğin dayanakları arasında 3224 Sayılı Yasaya yer verilmemesi ve Türk Diş Hekimleri Birliği ve Bağlı Odaların Kanunda belirtilen görevlerini yerine getirmelerine olanak verecek düzenlemelerin yapılmaması nedeniyle tamamının yürütmesinin durdurulması isteminin reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onbeşinci Dairesince davalı idarenin birinci savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilen yürütmenin durdurulması istemi, savunmanın verildiği görülmüş olmakla incelenerek işin gereği görüldü:

Dava, 03/02/2015 tarih ve 29256 Sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan, Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin; Yönetmeliğin dayanakları arasında 3224 Sayılı Yasaya yer verilmemesi ve Türk Diş Hekimleri Birliği ve Bağlı Odaların Kanunda belirtilen görevlerini yerine getirmelerine olanak verecek düzenlemelerin yapılmaması nedeniyle tamamının, 4. maddesinin b bendindeki "veya en az

%51 hissesi dişhekimi/uzman ortaklığı bulunan tüzel kişiler tarafından" ibaresinin; 7. maddesinin 4 ve 5. fıkralarının; 9. maddesinin 1. fıkrasının; a, b, c, ç, g bendlerinin; 9. maddesinin 2. fıkrasının; 10 maddesinin g bendinin, 13. maddesinin 8 ve 9. fıkralarının; 16. maddesinin 3. fıkrasının; 21. maddesinin 2. fıkrasının; 25. maddesinin 2 ve 5. fıkralarının; 26. maddesinin 2. fıkrasının, 32. maddesinin 2. fıkrasının, Ek-1/a'nın 2, 4, 6. fıkralarının, Ek-1/a'nın 11. fıkrası ile aynı düzenlemeyi içeren Ek-1/b 16. fıkrası ve Ek-1/c 13. fıkrasının, Ek-1/b'nin 3, 4, 5. fıkralarının, Ek-1/c'nin 3, 4, 5. fıkralarının, Ek-6/a, Ek-6/b, Ek-7'nin hukuka aykırı olması nedeniyle; 13. maddesinin 4. fıkrasının, 14. maddesinin 1. fıkrasının, 19. maddesinin ve 20. maddesinin noksan düzenleme nedeniyle iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle açılmıştır.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun ikinci faslında "Diş Tabipleri" ile ilgili kurallara yer verilmiş olup, anılan Kanunun 29 ilâ 46. maddelerinde diş tabiplerinin görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

3359 Sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun 9. Maddesinin (c) bendinde, "Bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının tesis, hizmet, personel, kıstaslarını belirlemeye, sağlık kurum ve kuruluşlarını sınıflandırmaya ve sınıflarının değiştirilmesine, sağlık kuruluşlarının amaca uygun olarak teşkilatlanmalarına, sağlık hizmet zinciri oluşturulmasına, hizmet içi eğitim usul ve esasları ile sağlık kurum ve kuruluşlarının koordineli çalışma ve hizmet standartlarının tespiti ve denetimi ile bu Kanunla ilgili diğer hususlar Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca, çıkarılacak yönetmelikle tespit edilir." hükmü yer almaktadır.

Yine 3359 sayılı Kanunun Ek 11. maddesinde, sağlık hizmet sunumu ile ilgili iş ve işlemlerin Sağlık Bakanlığınca denetleneceği, denetleme sonucunda tespit edilen eksikliklere bazı yaptırım kararları uygulanacağı belirtilmiştir.

663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 40. maddesinde, "Bakanlık ve bağlı kuruluşlar görev, yetki ve sorumluluk alanına giren ve önceden kanunla düzenlenmiş konularda idarî düzenlemeler yapabilir." kuralına yer verilmiştir.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerine dayanılarak, fertlerin ve toplumun sağlığını korumak maksadıyla, mesleğini serbest olarak icra etme yetkisine sahip olan diş hekimlerinin münferiden ve müştereken ağız ve diş sağlığı hizmeti verdikleri muayenehanelerin, özel ağız ve diş sağlığı poliklinikleri ile merkezlerinin açılması, faaliyetleri, denetimleri, faaliyetlerine son verilmesi ve diğer hususlara ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla çıkarılan Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik 03/02/2015 tarih ve 29256 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Davanın durumu ve uyuşmazlığın hukuki niteliğine göre, 03/02/2015 tarih ve 29256 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 4. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendindeki "...veya en az %51 hissesi diş hekimi/uzman ortaklığı..." ibaresinin; 7. maddesinin 4. fıkrasının, 9. maddesinin 1. fıkrasının; a, b, c, ç, bendlerinin, 9. maddesinin 2. fıkrasının, 10. maddesinin g bendinin, 16. maddesinin 3. fıkrasının, 21. maddesinin 2. fıkrasının; 25. maddesinin 2 ve 5. fıkralarının; 26. maddesinin 2. fıkrasının, 32. maddesinin 2. fıkrasının, Ek-1/a'nın 4, 6. fıkralarının, Ek-1/a'nın 11. fıkrası ile aynı düzenlemeyi içeren Ek-1/b 16. fıkra, Ek-1/c 13. Fıkrasının, Ek-1/b'nin 3, 4, 5. fıkralarının, Ek-1/c'nin 3, 4, 5. fıkralarının, Ek-6/a, Ek-6/b, Ek-7'nin, 14. maddesinin 1. fıkrasının, 19. maddesinin 1. ve 3. fıkrasının, 20. maddesinin ve Yönetmeliğin dayanakları arasında 3224 Sayılı Yasaya yer verilmemesi ve Türk Diş Hekimleri Birliği ve Bağlı Odaların Kanunda belirtilen görevlerini yerine getirmelerine olanak verecek

düzenlemelerin yapılmaması nedeniyle tamamının yürütmesinin durdurulması istemine ilişkin olarak; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27. maddesinde öngörülen koşulların bu aşamada gerçekleşmediği anlaşılmaktadır.

Dava Konusu Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 7. maddesinin 5. fıkrası yönünden;

"Poliklinik ve ADSM" başlıklı 7. maddenin 5. fıkrasında "Poliklinik ortaklarından olan bir diş hekiminin ölümü ve iki veya daha fazla diş hekiminin poliklinik faaliyetlerini devam ettirmeleri halinde dördüncü fıkraya göre işlem yapılır. Tek diş hekimi kalması halinde, üç ay içinde diş hekimi ortak bulunamaz ise poliklinik faaliyetine son verilir." düzenlemesine yer verilmiştir.

Davacı tarafından eksik düzenleme içermesi nedeniyle bu maddenin iptali ve yürütmesinin durdurulması talep edilmektedir.

Davalı idarece veren savunma dilekçesinde Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin yürürlüğe konulmasının temel amacının, 15/02/2008 tarihli ve 26788 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte hizmete ve denetime ilişkin getirilen standartların, benzer durumda olan ancak, ayrı bir Yönetmelik ile düzenlenmiş bulunan ağız ve diş sağlığı hizmeti sunan sağlık kuruluşları bakımından da eşitlik ilkesi gözetilerek, uygulama birliğinin sağlanması olduğunun belirtildiği görülmektedir.

15/02/2008 tarih ve 26788 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 8. maddesinin 2. fıkrasında, polikliniklerin, mesleğini serbest icra etmek hak ve yetkisi olan tabipler tarafından müşterek halde ve sadece o poliklinik bünyesinde meslek icra etmek şartıyla açılacağı, 4. fıkrasında, poliklinik ortaklarından olan bir tabibin ölümü ve iki veya daha fazla tabibin poliklinik faaliyetlerini devam ettirmeleri halinde üçüncü fıkraya göre işlem yapılacağı, **tek tabip kalması halinde ise üç ay içinde tabip ortak bulunamaz ise poliklinik faaliyetine son verileceği veya muayenehaneye dönüştürüleceği** hükmü yer almakta iken 21/03/2014 tarih ve 28948 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 3. maddesi ile esas Yönetmeliğin 8. maddesinin 4. fıkrasının son cümlesindeki "...veya muayenehaneye dönüştürülür..." ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

Anılan düzenlemenin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin Yönetmelik değişikliğinin iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle açılan bir davada Dairemizin 04/11/2014 tarih ve E:2014/3860 sayılı kararıyla;

Yönetmeliğin 8/4. maddesi uyarınca, mesleğini serbest icra etmek hak ve yetkisi olan tabipler tarafından müşterek halde açılabilen polikliniklerde tek hekim kalması halinde, hekime, üç ay içerisinde tabip ortak bularak poliklinik faaliyetlerine devam edebilmesi, bu süre içerisinde tabip ortak bulunmaması halinde poliklinik faaliyetine son vermesi veya muayenehaneye dönüşebilmesi şeklinde seçimlik bir hak tanınırken, dava konusu yönetmelik değişikliği ile tek kalan hekimin muayenehaneye dönüşme tercihi ortadan kaldırılarak, yeni muayenehane açmak isteyen diğer hekimler ile aynı şartlara ve prosedüre tabi tutuldukları;

Öte yandan, 15.02.2008 tarih ve 26788 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik ile anılan Yönetmelik ile yürürlükten kaldırılan 09/03/2000 tarih ve 23988 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ayakta

Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'te düzenlenen sağlık kuruluşu/poliklinik açma şartları ile muayenehane açılmasına ilişkin koşullar karşılaştırıldığında, polikliniklerin açılması için aranan şartların her iki Yönetmelikte de muayenehanelerin açılması için aranan şartlardan daha ağır olduğunun görüldüğü,

Bu durumda, polikliniklerin bir bakıma birleştirilmiş/müşterek muayenehaneler olduğu ve fiziki şartlar yönünden polikliniklerin muayenehanelerde aranan koşulları sağladığı, polikliniklerin muayenehanelerde aranan fiziki vb. şartları sağlamadıkları veya buna engel bir durumu bulunduğu yolunda davalı idarece herhangi bir iddiada bulunmadığı, bu tür polikliniklerde muayenehane olarak faaliyet gösterilemesine yönelik hukuki bir engel de olmadığı, ayrıca, polikliniklerde tek tabip kalması halinde kalan hekimin üç ay içinde tabip ortak bulunamaması halinde muayenehaneye dönüşmesine ilişkin tercih hakkının, Yönetmeliğin ilk yayımlandığı 15/02/2008 tarihinden dava konusu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği 21/03/2014 tarihine kadar devam ettiği ve bu seçimlik hakkın geçerli herhangi bir hukuki, tıbbi vb. gerekçe olmaksızın yürürlükten kaldırıldığı hususları birlikte değerlendirildiğinde, dava konusu Yönetmelik değişikliğinde hukuka uyarlık görülmediği gerekçeleriyle yürütmenin durdurulmasına karar verilmiş; söz konusu karara karşı yapılan itiraz başvurusu da Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 23/03/2015 tarih ve YD İtiraz No:2015/2 sayılı kararıyla reddedilmiştir.

Davalı idarece, yürütmenin durdurulması kararı gerekçesine uygun olarak Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 8. maddesinin 4. fıkrasında, poliklinikte **tek tabip kalması halinde ise üç ay içinde tabip ortak bulunamaz ise poliklinik faaliyetine son verileceği veya muayenehaneye dönüştürüleceği** şeklinde önceki düzenlemeye benzer şekilde yeniden düzenleme yapılmıştır.

Buna göre, davalı idarenin savunma dilekçesinde de belirttiği üzere, 15/02/2008 tarihli ve 26788 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte hizmete ve denetime ilişkin getirilen standartların, benzer durumda olan ancak, ayrı bir Yönetmelik ile düzenlenmiş bulunan ağız ve diş sağlığı hizmeti sunan sağlık kuruluşları bakımından da eşitlik ilkesi gözetilerek, uygulama birliğinin sağlanması temel amacıyla yürürlüğe konulan Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin dava konusu düzenlemesinde polikliniklerde tek tabip kalması durumunda kalan hekimin, üç ay içinde tabip ortak bulunamaması halinde poliklinik faaliyetine son verileceği kurala bağlanırken kalan hekime muayenehaneye dönüşme hakkı tanınmamak suretiyle eksik düzenleme yapılarak benzer durumda olan sağlık kuruluşları arasında farklı uygulamalara sebebiyet verildiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, polikliniklerin bir bakıma birleştirilmiş/müşterek muayenehaneler olması ve fiziki şartlar yönünden polikliniklerin muayenehanelerde aranan koşulları sağlaması, bu tür polikliniklerde muayenehane olarak faaliyet gösterilmesine yönelik hukuki bir engel de bulunmaması, ayrıca, polikliniklerde tek tabip kalması durumunda kalan hekimin, üç ay içinde tabip ortak bulunamaması halinde muayenehaneye dönüşmesine ilişkin tercih hakkının, benzer durumda olan ayakta teşhis ve tedavi kuruluşlarına tanındığı göz önüne alındığında dava konusu Yönetmelik kuralında eksik düzenleme nedeniyle hukuka uyarlık görülmemiştir.

Dava Konusu Yönetmeliğin 9. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi yönünden

"Muayenehane standardı" başlıklı 9. maddesinin 1. fıkrasında; "Muayenehanelerin hastaların, yaşlıların ve engellilerin ağız ve diş sağlığı hizmetlerinin hızlı ve verimli bir şekilde

karşılanması amacıyla taşıyacakları şartlar aşağıda belirtilmiştir..... g) Bodrum katlar dâhil kat adedi 4 ve daha fazla olan binalarda muayenehane açılması halinde asansör bulunması zorunludur." düzenlemesi yer almaktadır.

Dava konusu Yönetmeliğin "A tipi polikliniklerde zorunlu tıbbi hizmet birimleri" başlıklı 10. Maddesinin 1. fıkrasında;" A tipi polikliniklerde aşağıda belirtilen nitelikleri haiz bölümler bulunur:..... f) Poliklinik giriş katta değilse, kuruluşun bulunduğu binada hastanın tekerlekli sandalye ile taşınmasını sağlayacak şekilde ilgili mevzuatına uygun asansör olması gerekir. Merdiven ve sahanlık ölçüsü en az 1,20 metre olması gerekir. Merdiven rıhtlarının, engellilerin çıkışını zorlaştırmayacak şekilde düz bir sırtla bitirilir." hükmü yer almaktadır.

Her iki madde birlikte değerlendirildiğinde, bodrum katlar dâhil kat adedi 4 ve daha fazla olan binalarda muayenehane açılmak istenmesi durumunda muayenehanenin kaçınıcı katta olduğunun önemi olmaksızın asansör şartı getirildiği, poliklinikte ise, poliklinik açılacak yerin giriş katta olması durumunda böyle bir zorunluluğun bulunmadığı, ancak giriş katta değilse asansör bulunması gerektiği yönünde düzenleme yapıldığı görülmektedir.

1219 sayılı Kanunun 1. ve 5. maddeleri uyarınca tabiplik yapma yetkisine sahip pratisyen doktorlar ile değişik uzmanlık dallarında uzmanlık yapmış olan uzman doktorlar tarafından açılabilen muayenehaneler; iptali istenen Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 6. maddesinde, "bir diş hekimi/uzman tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere şahıs adına açılan, bu Yönetmelik ile belirlenen asgari şartları taşıyan sağlık kuruluşu" şeklinde tanımlanmıştır.

Yine aynı Yönetmeliğin 4. maddesinde poliklinik; " En az iki diş hekimi tarafından müştereken açılabilen ve işletilebilen, hizmet birimleri doğrudan birbiriyle bağlantılı olacak şekilde oluşturulan ve bu Yönetmelik ile belirlenen asgari şartları taşıyan sağlık kuruluşunu ifade eder." şeklinde tanımlanmıştır.

Bu tanımlar ve İptali istenen yönetmeliğin bütünü göz önüne alındığında, muayenehanenin, tek diş hekimi tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere açılan, tam gün çalışma zorunluluğu bulunmayan bir sağlık kuruluşu olduğu, polikliniğin ise; en az iki diş hekimi tarafından müştereken açılabilen ve işletilebilen, mesul müdürü olan, ruhsatta belirtilen çalışma saatlerinde hizmet veren, nöbet hizmeti sunabilen, müstakil binada değilse mutlaka ayrı bir girişi olmak zorunda olan bir yer olduğu, yani muayenehaneye göre çalışma saati, zorunlu tıbbi hizmet birimleri, çalışan hekim ve personel sayısı gibi bir çok yönden daha kapsamlı bir sağlık kuruluşu olduğu görülmektedir. Dolayısıyla muayenehane standardının poliklinik standartlarından daha ağır olamayacağı, bu iki kuruluşta aranan standartların orantılı olması gerektiği sonucuna varılmıştır. Bu nedenle muayenehanenin hangi katta olduğuna bakılmaksızın asansör şartı aranmasına ilişkin dava konusu maddede hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Dava Konusu Yönetmeliğin 13. maddesinin 4. fıkrası yönünden;

"Ruhsat başvurusu ve ruhsatname" başlıklı 13. maddenin 4. fıkrasında; " Teknik inceleme ekibi müdürlükçe görevlendirilen, biri diş hekimi olmak kaydıyla en az üç kişiden oluşturulur. Müdürlükte diş hekimi bulunmadığı takdirde kamu kurumlarında çalışan bir diş hekimi görevlendirilir. Yapılacak inceleme neticesinde, başvurunun bütün şartları taşıdığı tespit edilmesi halinde müdürlük tarafından on iş günü içerisinde Ek-2'de yer alan ruhsatname düzenlenir. Poliklinik ve ADSM'lerde ruhsata ilave olarak, mesul müdür adına Ek-3'te yer alan mesul müdürlük belgesi ile mesul müdür kuruluşta mesleğini icra edecek ise mesul müdür dâhil

diğer sağlık çalışanlarının her birine Ek-4'te yer alan çalışma belgesi düzenlenir. Muayenehane için mesul müdürlük belgesi ve diş hekimi için çalışma belgesi düzenlenmez ancak ağız ve diş sağlığı teknikeri çalıştırılıyorsa çalışma belgesi düzenlenir. Düzenlenen bu belgelerin ve başvuru dosyasının bir örneği müdürlükte saklanır. Düzenlenen belgelerin aslı, mesul müdüre/muayenehane diş hekimine imza karşılığında teslim edilir." hükmü yer almaktadır.

Söz konusu madde incelendiğinde, teknik denetim ekibi içinde oda temsilcisi olan diş hekiminin bulunmadığı görülmektedir. Davacı tarafından eksik düzenleme bulunduğu iddiasıyla bu husus dava konusu edilmiştir.

Dava konusu Yönetmelikle yürürlükten kaldırılan 14/10/1999 tarihli ve 23846 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin "Başvurunun Değerlendirilmesi" başlıklı 8. maddesinde, sağlık kuruluşu açmak isteyenlerin başvurularının dosya üzerinde incelemesi tamamlandıktan sonra yerinde incelenmesi hususu düzenlenmiş, buna göre " Başvuru dosyasında eksiklik yoksa sağlık kuruluşlarının kuruluş ve faaliyetlerinin Yönetmeliğe uygun olup olmadığının incelenmesi için bir denetim ekibi oluşturulur. **Denetim ekibi müdürlükçe görevlendirilen, varsa biri diş hekimi olmak kaydıyla en az iki kişi ile oda temsilcisi bir diş hekiminden oluşturulur.** Denetim ekibi açılacak sağlık kuruluşunu yerinde inceler. Yapılacak inceleme neticesinde, başvurunun bütün şartları taşıdığı anlaşılırsa, müdürlük tarafından Yönetmeliğin 1 numaralı ek'inde gösterilen Uygunluk Belgesi düzenlenir....." hükmüne yer verilerek sağlık kuruluşlarının açılması sırasında yapılacak denetimde meslek odasından bir diş hekimininde bulunması gerektiği kuralı konulmuştu.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları Anayasamızın 135. maddesinde düzenlenmiştir. Buna göre; Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları; belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, meslekî faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlâkını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzel kişilikleridir.

Sağlık kuruluşunun açılması sırasında yapılacak olan denetimin, fiziki şartlar dışında diş hekimlerinin mesleklerinin uygulanmasına ilişkin mesleki standartlar yönünden yapılacak bir denetim olduğu dikkate alındığında, Anayasanın yukarıda aktarılan hükmü uyarınca mesleki faaliyetlerin kolaylaştırılması, ihtiyaçların belirlenmesi, mesleğin gelişmesi, meslek ahlakı ve disiplininin korunması gibi amaçları olan meslek odasının diş hekimi olan bir üyesinin bu denetim içinde bulunması bir zorunluluktur. Nitekim yukarıda aktarıldığı gibi yürürlükten kaldırılan yönetmelikte de denetim ekibinde oda temsilcisi bir diş hekimi bulunmaktadır. Bu nedenlerle dava konusu maddede hukuka uyarlık görülmemiştir.

Dava konusu Yönetmeliğin 13. maddesinin 8. fıkrası yönünden;

"Ruhsat başvurusu ve ruhsatname" başlıklı 13. maddesinin 8. fıkrasında; " Sağlık kuruluşlarının ilgili belediye tarafından adresinin değiştirilmesi, kuruluş adı, sahiplik veya mesul müdürlük değişikliği durumlarında ruhsat yeniden düzenlenir." hükmü yer almaktadır.

Davacı tarafından, dava konusu yönetmelikte, daha önce açılmış sağlık kurum ve kuruluşlarının mevcut durumları ile faaliyetine devam edeceğinin belirtildiği, ancak 13. maddenin 8. fıkrasındaki düzenleme nedeni ile sokak isminin belediye tarafından değiştirilmesi

halinde yeni ruhsat başvurusunda bulunulduğunda o an itibariyle yeni yayımlanan Yönetmelikteki koşulların başvuru için aranacağı, dolayısıyla bu düzenleme ile mevcut kurumların kapatılmasının öngörüldüğü, öte yandan idarenin adreste isim değişikliğine gitmesinin dış hekimlerine ek külfet yaratmasının da uygun olmadığı iddialarıyla iptali ve yürütmesinin durdurulması talep edilmektedir.

Söz konusu maddede ruhsatın yeniden düzenlenmesi gerektiği haller belirtilmektedir. Kuruluş adı, sahiplik veya mesul müdürlük değişikliği gibi durumlar sağlık kuruluşunun kendi iç işleyişinden kaynaklı olup bu durumlarda ruhsatın normal prosedür çerçevesinde yenilenmesi gerektiği tartışmasızdır. Adres değişikliklerinde de yazılı kaydın fiili duruma uygun hale dönüştürülmesi gereklidir. Fakat ilgili belediye tarafından adresinin değiştirilmesi durumu, idari işleştikten kaynaklı olup, bu durumun sağlık kuruluşuna atfedilecek bir yanı bulunmadığından, bu halde yapılacak ruhsat yenilemesinin yeniden yapılan bir başvuru olarak değerlendirilmeden ve sağlık kuruluşunu mali külfet altına sokmadan yapılması gerekmektedir. Açıklanan nedenle eksik düzenleme sebebiyle dava konusu madde hukuka aykırı bulunmuştur.

Dava konusu Yönetmeliğin 13. maddesinin 9. fıkrası yönünden;

"Ruhsat başvurusu ve ruhsatname" başlıklı 13. maddesinin 9. fıkrasında; "Bu Yönetmelik kapsamındaki mevcut bir özel sağlık kuruluşunu işletenlerce şube niteliğinde ikinci bir sağlık kuruluşunun açılmak istenmesi durumunda ve faaliyet gösterdiği adresin değişmesi durumunda Ek-1'de belirtilen evrak ile başvuru aynen tekrarlanır." düzenlemesine yer verilmiştir.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair kanunun 43. Maddesinde, "Bir dış tabibi veya dişçinin mütaaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat etmesi memnudur." kuralı yer almaktadır.

Bu düzenlemede açıkça görüldüğü üzere, bir diş hekimi/uzman tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere birden fazla yerde muayenehane açılması yasaklanmıştır.

Dava konusu madde de bu yönetmelik kapsamındaki sağlık kuruluşlarını işletenlerce şube niteliğinde ikinci bir sağlık kuruluşunun açılmak istenmesi durumunda başvuru düzenlenmiştir.

Söz konusu Yönetmeliğin "Tanımlar ve kısaltmalar" başlıklı 4. Maddesinin 1. Fıkrasının 3. bendinde, bu yönetmelikte geçen sağlık kuruluşunun, ağız ve diş sağlığı hizmeti verilen muayenehaneleri, poliklinikleri ve özel ağız ve diş sağlığı merkezlerini ifade ettiği belirtilmiştir.

Görüldüğü üzere söz konusu yönetmelikte sağlık kuruluşları arasında muayenehanelerinde olduğu ve 1219 sayılı Kanun'un anılan maddesi uyarınca bir diş hekiminin birden fazla yerde muayenehane açamayacağı hususu dikkate alındığında dava konusu maddenin mevzuata aykırı olduğu sonucuna varılmıştır.

Dava konusu Yönetmeliğin 19. maddenin 2. fıkrası yönünden;

"Sağlık kuruluşlarının çalışma esasları" başlıklı 19. maddenin 2. fıkrasında; "Sağlık kuruluşları, ruhsatlarında yer alan sürelerde hizmet verebilir." hükmü yer almaktadır.

Yukarıda da yer verildiği gibi, 1219 sayılı Kanunun 1. ve 5. maddeleri uyarınca tabiplik yapma yetkisine sahip pratisyen doktorlar ile değişik uzmanlık dallarında uzmanlık yapmış olan uzman doktorlar tarafından açılabilen muayenehaneler; iptali istenen Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 6. Maddesinde, "bir diş

hekimi/uzman tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere şahıs adına açılan, bu Yönetmelik ile belirlenen asgari şartları taşıyan sağlık kuruluşu" şeklinde tanımlanmıştır.

Bu maddeler uyarınca muayenehane, bir diş hekimi tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere açılan, tam gün çalışma zorunluluğu bulunmayan sağlık kuruluşudur. Bu nedenle çalışma saatleri diş hekimi/uzman tarafından belirlenmelidir. Açıklanan nedenle, Zorunlu olarak getirilen çalışma saatlerinin mesleğin serbest olarak icra edilmesi için açılan muayenehanelerde uygulanmasında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Bu nedenle Yönetmeliğin 19. maddenin 2. fıkrasının muayenehaneler bakımından yürütmesinin durdurulması gerekmektedir.

Dava konusu Yönetmeliğin Ek 1/a 2. maddesindeki "Yetkili mimar tarafından çizilmiş" ibaresi yönünden;

Muayenehane Açma Başvurusunda İstenecek Belgelerin sayıldığı Yönetmeliğin Ek 1/a maddesinin 2. bendinde, bu belgelerden biride "Yetkili mimar tarafından çizilmiş muayenehanenin bütün mekânlarının kullanım amaçlarını gösterir en az 1/100 ölçekli kat planı örneği" olarak düzenlenmiştir.

Dava konusu Yönetmelikle yürürlükten kaldırılan 14/10/1999 tarihli ve 23846 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin "Başvuru İçin Gereken Belgeler" başlıklı 7. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde başvuru için gerekli dilekçeye, Sağlık kuruluşunun yerleşim planını gösterir 1/100 ölçekli krokisinin bir nüsha halinde ekleneceği kuralı getirilmiştir.

3194 sayılı İmar Kanunu'nun 22. maddesinde, yapı ruhsatı alabilmek için başvuru sırasında istenilen belgelerden biri olarak mimari proje sayılmıştır.

16/08/2008 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Toplu Yapılarda Kat Mülkiyeti ve Kat İrtifakı Tesisine Dair Yönetmeliğin 4. maddesinin (ğ) bendinde kat planı " Mimarî projede, yapının her bir katının kullanımını, niteliğini, konumunu, ortak yerlerini, alanlarını ve üzerinde bulunan bağımsız bölümlerin kat mülkiyetine esas numaralarını gösteren plâni, ifade eder." şeklinde tanımlanmıştır.

Yukarıda yer verilen kat planı tanımından da anlaşılacağı üzere kat planının, ruhsatlı bir yapıda ruhsat eki belgeler arasında yer alan ve müellif tarafından çizilip, ilgili idaresince onaylanan mimari proje bilgileri arasında yer aldığı, bu planda ise dava konusu yönetmelik hükmü ile aranan, mekanın kullanım amaçlarının gösterilmiş olması kaçınılmaz olduğundan yürürlükten kaldırılan yönetmeliğin 7. maddesinde olduğu gibi muayenehane açma başvurusunda, muayenehanenin bütün mekânlarının kullanım amaçlarını gösterir 1/100 ölçekli krokisinin bulunmasının yeterli olacağı bu nedenle dava konusu maddenin hukuka aykırı olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı Kanunun 27. maddesindeki koşullar birlikte gerçekleşmiş bulunduğundan, 03/02/2015 tarih ve 29256 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin, 7. maddesinin 5. fıkrasının, 9. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendinin, 13. maddesinin 4. fıkrasının, 13. maddesinin 8. fıkrasının, 13. maddesinin 9. fıkrasının, 19. maddenin 2. fıkrasının **oybirliğiyle yürütmesinin durdurulmasına**, Yönetmeliğin Ek 1/a 2. maddesindeki "Yetkili mimar tarafından çizilmiş" ibaresinin **oyçokluğuyla yürütmesinin durdurulmasına**, Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 4. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendindeki "...veya en az %51 hissesi dış

hekimi/uzman ortaklığı..." ibaresinin; 7. maddesinin 4. fıkrasının, 9. maddesinin 1. fıkrasının; a, b, ç bendlerinin, 9. maddesinin 2. fıkrasının, 10. maddesinin g bendinin, 16. maddesinin 3. fıkrasının, 21. maddesinin 2. fıkrasının; 25. maddesinin 2 ve 5. fıkralarının; 26. maddesinin 2. fıkrasının, 32. maddesinin 2. fıkrasının, Ek-1/a'nın 4, 6. fıkralarının, Ek-1/a'nın 11. fıkrası ile aynı düzenlemeyi içeren Ek-1/b 16. fıkra, Ek-1/c 13. fıkrasının, Ek-1/b'nin 3, 4, 5. fıkralarının, Ek-1/c'nin 3, 4, 5. fıkralarının, Ek-6/a'nın (A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki isteğe bağlı ibaresi, A Tipi ADSM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki isteğe bağlı ibaresi hariç) Ek-6/b, Ek-7'nin, 14. maddesinin 1. fıkrasının, 19. maddesinin 1. ve 3. fıkrasının, 20. maddesinin ve Yönetmeliğin dayanakları arasında 3224 Sayılı Yasaya yer verilmemesi ve Türk Diş Hekimleri Birliği ve Bağlı Odaların Kanunda belirtilen görevlerini yerine getirmelerine olanak verecek düzenlemelerin yapılmaması nedeniyle tamamının **yürütmesinin durdurulması isteminin oybirliğiyle reddine**, 9. maddesinin 1. fıkrasının, c bendinin ve Ek 6/a ekinde A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresinin, A Tipi ADSM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresinin **yürütmesinin durdurulması isteminin oyçokluğuyla reddine**, bu kararın tebliğini izleyen günden itibaren 7 (yedi) gün içinde İdari Dava Daireleri Kurulu'na itiraz edilebileceğinin taraflara bildirilmesine, 10/02/2016 tarihinde karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Kırdar ÖZSOYLU (X)	Yunus ÇETİN (XX) (XXX)	Mustafa GENÇ	Hannan YILBAŞI (XXX)	Taha Erdiç BÜLBÜL

KARŞI OY (X):

Dava konusu Yönetmeliğin Ek 1/a 2. maddesindeki "Yetkili mimar tarafından çizilmiş" ibaresinin iptali isteminin incelenmesinden;

Uyuşmazlığın niteliğine ve davanın durumuna göre, olayda 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 6352 sayılı Kanun ile değişik 27. maddesinin 2. fıkrasında öngörülen koşulların bu aşamada gerçekleşmediği anlaşıldığından, yürütmenin durdurulması isteminin reddine karar verilmesi gerektiği görüşüyle çoğunluğun kararına katılmıyorum.

Başkan
Kırdar ÖZSOYLU

KARŞI OY (XX):

Yönetmeliğin Ek 6/a ekinde A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresinin, A Tipi ADSM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresinin iptali isteminin incelenmesinden;

Yönetmelik eki EK 6/a da Bulundurulması Zorunlu Asgari Tıbbi Cihaz Listesi düzenlenmiştir.

Bulundurulması zorunlu tıbbi cihazlar, muayenehaneler, A tipi poliklinikler ve A tipi ADSM ler için ayrı ayrı belirlenmiştir.

Muayeneler için belirlenen tıbbi cihazların 7. sırasında "amalgamatör" yer almaktadır.

Bu tıbbi cihaz A tipi polikliniklerde bulundurulması gereken tıbbi cihaz listesinin 3. sırasında; yine A tipi Ağız ve Diş Sağlığı Merkezlerinde (ADSM) bulundurulması gereken tıbbi cihazlar listesinin 3. sırasında da yer almış, ancak, bu cihaz isminin karşısına parantez içinde "isteğe bağlı" olduğu belirtilmiştir.

Davalı idarece "amalgamatör" cihazının muayenehaneler için bulundurulması zorunlu tıbbi cihazlar arasında sayılmasına rağmen aynı cihazın A tipi poliklinikler ile A tipi ADSM ler için "isteğe bağlı" olmasının tıbbi gerekliliğine ilişkin herhangi bir açıklama yapılmamıştır.

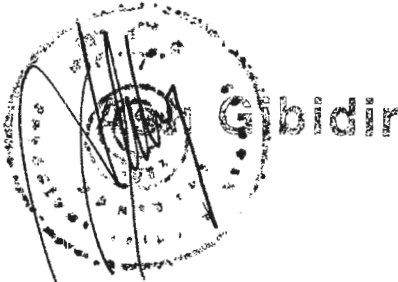
Diş hekimliği literatüründe Amalgamın; gümüş, kalay ve bakır alaşımının, cıva ile karıştırılması ile elde edildiği ve karışımın %45-50'sini oluşturan civanın, metalleri birbirine bağlayarak dayanıklı bir dolgu malzemesi meydana getirdiği bilinmektedir.

Amalgamatörün ise, genel anlamıyla iki veya daha çok maddeyi birbiri içinde karıştırmaya yarayan, diş hekimliği hizmetinde de diş dolgusunda kullanılan amalgamın karıştırılmasında kullanılan bir cihaz türü olduğu bilinmektedir.

Söz konusu cihazın muayenehanelerde bulundurulmasının zorunlu olmasına rağmen A tipi poliklinikler ve A tipi ADSM ler için isteğe bağlı kılınmasının tıbbi gerekliliği ortaya konulmadığından, ayrıca muayenehaneler için gerekli olan bir tıbbi cihazın muayenehanelerden daha üstün vasıflar taşıyan A tipi poliklinikler ile A tipi ADSM ler için aranmamasında diğer bir ifadeyle bu konunun isteğe bırakılmasında sağlık hizmetinin gereğine ve hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Yönetmeliğin Ek 6/a ekinde A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresinin, A Tipi ADSM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresinin yürütülmenin durdurulması gerektiği oyuyla çoğunluk kararının bu kısmına katılmıyorum.

Üye
Yunus ÇETİN

KARŞI OY (XXX):

Dava Konusu Yönetmeliğin "Muayene Standardı" başlıklı **9. Maddesinin 1. Fıkrasının** Muayenehanelerin hastaların, yaşlıların ve engellilerin ağız ve diş sağlığı hizmetlerinin hızlı ve verimli bir şekilde karşılanması amacıyla taşıyacakları şartlar belirtilmiştir. Bu şartlardan biriside aynı fıkranın **(c) bendinde**, muayenehanede Hasta ve yakınlarının dolanım alanlarından izole edilmiş arşiv mahalli bulunacağıdır.

Yönetmeliğin 24.maddesinin 3.fıkrasında, kayıtların elektronik ortamda tutulabileceği, elektronik ortamdaki kayıtları güvenli olmayan sağlık kuruluşlarında, yazılı kayıt tutulacağı,

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE
Esas No : 2015/7314

15.01.2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu hükümlerine uygun elektronik imza ile imzalanan tıbbi kayıtların, resmi kayıt olarak kabul edileceği ve ilgili mevzuata göre yedekleme ve arşivlenmesinin yapılacağı belirlenmiştir.

Yönetmeliğin dava konusu maddesinde de 'muayenehanede Hasta ve yakınlarının dolanım alanlarından izole edilmiş arşiv mahalli bulunacağı' belirtilmiştir.

Yönetmeliğin kayıtların tutulması ve saklanması yönelik her iki maddesinin birlikte incelenmesinden; kayıtların saklanması için bir yer ayrılması ve bu yerden ne anlaşılması gerektiği tam olarak tanımlanmadığı görülmüştür. Oysa günümüzde hasta bilgilerinin artık elektronik ortamda tutuluyor ve izleniyor olması hasta kayıtları dışındaki resmi belgelerin de kilitli bir arşiv dolabı veya çekmecesinde muhafazası mümkün iken 'arşiv mahalli' oluşturma yönündeki yükümlülüğün, Yönetmeliğin elektronik ortamda kayıt tutmayı yeterli gören hükmüyle çeliştiği gibi, 'mahal' kelimesinden ne anlaşılması gerektiği yani bir odamı, bir bölüm mü yoksa izole edilmiş bir dolabın da yeterli olabileceği mi yönünde bir belirleme yapılmadan, uygulamada muayenehane açmayı zorlaştırıcı şekilde yorumlanabilecek bir yükümlülük getirilmesinde hukuka uyarlık bulunmadığından bu madde yönüyle de yürütmenin durdurulması gerektiği düşüncesiyle çoğunluk kararına katılmıyoruz.

Üye
Yunus ÇETİN

Üye
Hannan YILBAŞI

